

Leveg?t!

2018 április 17. Flag

Sz?veg m?ret

Ment?s

-
-
-

• [0](#)

5

?tlag: 5 (1 szavazat)

M?rt?k

Amikor az ember már azt hinné, hogy nincs tovább, nincs lejjebb...

amikor látszólag elfogytak az ötletek, akkor jönnek a választások, és Abszurdisztán újra régi fényében ragyog.

Nem, az abszurd humor nem halt meg. Az ellenzék hívei gondoskodnak a folyamatos utánpótlásról. Az elmúlt napok b?séges terméséb?l hármat ragadtunk ki, és lássuk hátulról haladva az eredményhirdetést, hogy izgalmasabb legyen.

Bronzérem: A régi kisebbség az új többség

Világlátott, állítólag értelmes, iskolázott emberek tartják mobiljukat az ég felé, és az ordítják, hogy ?k vannak többen. Nem, ez a jelenet nem a Holló Színház agyszüleménye, hanem az úgynevezett ellenzéki tüntetés fénypontja (szó szerint). Hogy az összever?dött tízezreknek mi bajuk a világgal, és mi bajuk önmagukkal, nem világos. A Fidesz a választáson szabályosan gy?zött, bár néhány politikai ufóhív? egészen ügyes kis konteókat ütött össze. Például hogy rend?r motorosok segítségével elektronikusan meghamisították a végeredményt, vagy hogy amikor a fél ország félrenézett egy pillanatra, a fideszes szavazóköri delegáltak összehangoltan, egyszerre beírtak egy nullát az eredményeik mögé. Szóval, itt van nekünk a vesztes ellenzéki tábor, akik – ismerjük el, nagyszer? humorérzékkel – azt állítják, hogy ?k volnának a többség. Hát, nem ti vagytok. A többség mi vagyunk, a választás gy?ztesei. Könny? ezt megérteni, még mobil se kell lóbálni hozzá: a választást a választási törvények szerint kell lebonyolítani, nem pedig egyenként megszámloljuk a választókat, mint a hortobágyi pásztor a juhait Szent Dömötör napján. Ha tehát el?vesszük a józan eszünket, akkor azt kiáltjuk az ég felé, hogy mi vagyunk a régi egyharmad, darabra megvagyunk Lucifer atyánk, és nagyon illedelmesen viselkedünk, mert három perce tapostak bele ismét bennünket a földbe – szigorúan politikai értelemben, persze.

Ezüstérem: Hadházyt a Fidesz verte meg

Hogy mi történt pár napja az LMP etikai bizottságának ülésén, azt csak az tudja, akinek az a fétise, hogy mindig megnézi a pehelysúlyú középdönt?ket. Hogy Sallai Róbert Benedek nem tudta megkerülni Hadházy Ákos székét, és mer? véletlenség?l nyitott tenyérrel vette az útakadályt, valószínűsíthet?. Minket nem is ez érdekel, hanem Hadházy „Rögzit?” Ákos magyarázata, amelyet muszáj szó szerint idézni, mert ahogyan Mozart Requiemjének minden elmulasztott hangja szentségtörés, úgy ebb?l a tökéletes alkotásból sem vehet el egyetlen bet? sem: „Bár nem örülök neki, de a sajnos meg kell er?sítenem a sajtóban megjelent hírek egy részét: Sallai titkár úr ma rendkívül méltatlanul és helytelenül viselkedett velem szemben. A Fidesz évek óta csepegteti, újabban dézsából önti a gy?lölet mérgét a közéletbe. Ha ezt sikerül semlegesíteni, legy?zhet?ek. Ha nem, akkor végleg ?k gy?ztek.”

Nem tudom, világos-e? Sallaié csak a lendül? kéz, de a lendület Orbán Vikortól származik. Vagyis a Fidesz benne él Hadházy minden félrecsúszott nyakkend?jében és elvétett szavában, minden eltévesztett köszönésében, minden összetépett levelében és egész elhibázott életében. Nem én mondom, hanem Juhász Gyula. Hadházy Ákos, akinek egyetlen értékelhet? közéleti mocnácska, hogy a Fidesz szponzójából az LMP szponzójává küzdötte le magát, tehát azt állítja, hogy Sallai kolléga nem a saját ösztöneinek, hanem Orbán Viktor logikájának engedelmességet, amikor lesújtott rá, fellökte vagy ráfúj, esetleg ráripakodott, amit?l Ákos hanyatt esett, mint az üveges tót és elveszítette az eszméletét.

Ahogy mondani szokás, ?rület, de van benne rendszer. És éppen ennek a pompás rendszerességnek köszönheti az LMP, hogy nyolc, írd és mondd, nyolc mandátumot szerzett. Gratulálunk!

Aranyérem: „Orbán Viktor záratta be a Magyar Nemzetet”

Az emlékezetes G-nap után, amikor Simicska Lajos kézhez vette a Jobbikot és sajtót is kerített nekik, többen figyelmeztettek: addig tart csak a jó világ, amíg Lajosunk érdekében áll a nyomulás, aztán eldob mindenkit, ahogyan a használt zsebkend?t szokás. Pontosan így is történt. Egészen addig azt hallottuk óránként a Magyar Nemzetben és a Hír TV-ben, hogy ?k h?sök, küzdenek a sajtószabadságért mindhalálig. Aztán jött a választási bukta, és Simicska lenullázta magában a demokratikus érzületet. Kiderült (amit persze már addig is minden gondolkodó ember tudott), hogy csak és kizárólag üzletnek és hatalmi eszköznek tekintette sajtóbirodalmát. Bár az el?z?ek?l az következett volna, hogy a tetemes veszteséggel együtt is tovább viszi a lapot, és tovább élesztgeti a demokrácia kis ?rlángjait, ? pontosan úgy tett, ahogyan a nagykapitalisták szoktak hasonló esetben: felszámolta veszteséges vállalkozását.

Mert azt máris szögezzük le, hogy Simicska Lajos vállalkozásáról van szó. A Fidesz nev? pártnak ehhez az

egészhez semmi köze. Mi több, rosszul jött nekik a Magyar Nemzet bezárása, hiszen a csökkenő példányszámú, befolyását, jelentőségét veszített lap összes feltáró anyaga nem rejt annyi veszélyt, mint az ügy körül támadt hazai és nemzetközi hajcihő.

A kollégák mégsem Simicska házához vonultak, hanem – sajátos logikával – elmentek az ellenzéki tüntetésre, hogy tahó munkások és kuruc.infós izomagyúak vállán sírják ki magukat.

Pár évvel ezelőt kiestt a Ferencváros az első osztályból. Akkor a vérmesebb szurkolók azt mondták, amit ma a Magyar Nemzet maradék és újdonsült hívei, olyan nincs, hogy vége, nemzeti kincsről van szó. De hát a dolog mégsem a szurkolók fejében, hanem a pályán dőlt el, így nem volt mit tenni, a Fradi a másodosztályban kezdte meg a küzdelmet. Aztán két szezon után újra az első osztályban folytatták, most pedig éppen a bajnoki címért vannak versenyben.

Ebből az a tanulság, hogy fel lehet állni veszített helyzetekből is, és ha a csapat bízik magában, van feltámadás.

A Magyar Nemzet éppen annyira nemzeti kincs, vagy éppen pótolható sajtótermék, mint a Magyar Narancs vagy a Magyar Idők. Nem különleges lap, nincsenek különleges munkatársai. Viszontagságos története során hol ez, hol az a tábor állította, hogy maximálisan hű Pethő Sándor szelleméhez, miközben csak hivatkozási pontnak használta. Az idő ugyanis elszállt, és nem tudjuk, ha ma élne, Pethő Sándor milyen lapot alapítana. Olyat biztosan nem, amelyekben Puzsér Róbert és társai fényezik magukat.

Ha valaki, én ismerem a főszereplőket. Együtt dolgoztunk hosszú éveken át. Se jót, se rosszat nem kívánok nekik, már jó ideje nem érdekel a sorsuk (két ember kivételével). Érzelmeket tehát nem viszünk bele a történetbe, csak halkan megállapítjuk: a Fidesznek tulajdonítani a Magyar Nemzet bezárását, majd erre üldöztetési mítoszt és igazodási történetet fabrikálni, az az abszurd kategória olyan csúcsteljesítménye, ami teljes joggal kiérdemelte aranyérmünket.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

